

DDS 256

1. På den - ne dag vi se Guds Søn til Him - len op at fa - re, og
 2. Nu Gud ske lov, vor Je - sus gør en vej til Him - me - ri - ge og
 3. Hvo ej vil føl - ge, kan det ej med Gud op - rig - tig me - ne, Gud
 4. Slig him - mel - fart i sjæ - len sker, når vi vor Fa - der fin - der, ej

tak - ke Gud med hjer - tens bøn, han vil - le dog be - va - re sit ar - me folk på
 åb - ner for os Him - lens dør, at vi der - ind kan ki - ge, at hver, som tror, kan
 kan sig på den bre - de vej med in - gen sjæl for - e - ne. Det gæl - der tro - en,
 me - re ef - ter ver - den ser, med Guds folk os for - bin - der, har Gud i tan - ker

den - ne jord, som blandt så man - ge fa - rer bor, at vi i tro - en bli - ve.
 vel til - freds sin mil - de frel - ser al - le - steds i kor - set ef - ter - føl - ge.
 er hun der, så er vor gan - ske van - drings færd kun alt til Him - len ret - tet.
 nåt og dag og van - drer ham til vel - be - hag, til vi hos ham kan sam - les.